

RIJEČ

GRAČANIČKI GLASNIK
časopis za kulturnu
historiju

Broj 45, godina XXIII
maj, 2018. [str. 127-129]

© Monos 2018

Poezija Seada Husića: Govor o prešućenom

Mr.sc. Fatima Bećarević

Riječ je o jednoj sasvim novoj pojavi u ovogodišnjoj domaćoj pjesničkoj produkciji. Ovoga puta autor je skrenuo na sebe pažnju svojom drugom zbirkom pjesama pod naslovom „Stvari“. Za ovaj broj našeg časopisa odabrali smo šest šest do sada neobjavljenih pjesama iz kojih je vidljiv njegov umjetnički i stvaralački senzibilitet. Pjesme u sebi nose posebnu dozu nostalgije, potrebe za uspostavljanjem kontakta i veze sa drugima, onima koji su nekad bili tu i činili bilo grada.

Ključne riječi: Sead Husić, poezija, bosanskohercegovački književni glasovi, modernizam

Sead Husić - jedan od najznačajnijih bosanskohercegovačkih književnih glasova, ovog proljeća predstavio je čitalačkoj publici svoju drugu zbirku poezije pod nazivom „Stvari“ i privukao značajnu pažnju javnosti. Za prvu Husićevu zbirku poezije „Na tragu modernizma“¹ iz 2015. u prof. dr.Nedžad Ibrahimović napisao da je „Sead Husić ‘član’ i dio jedne nove generacije najboljih savremenih tuzlanskih pjesnika“², pjesnik je nastavio da piše i već 2017. objavio zbirku priča „Čovjek koji piše priče“³, a ubrzo nakon toga i zbirku poezije „Stvari“⁴. Hasićeva poezija prevedena je na danski, švedski, mađarski i makedonski jezik⁵, a poznavatelji književnosti vjeruju da posjeduje izuzetan stvaralački potencijal koji se ogleda u ispitivanju ritmičkih mogućnosti jezika i ukazivanja na prešućena mjesta u književnosti. Elokvantnost, poznavanje književne teorije i postupaka u

1 Husić, Sead. *Na tragu modernizma*, Klepsidra, Kreševo, 2015.

2 Ibrahimović, Nedžad. „O knjizi Na tragu modernizma“ u *Na tragu modernizma*, Klepsidra, Kreševo, 2015.

3 Husić, Sead. *Čovjek koji piše priče*, Lijepa riječ, Tuzla, 2017.

4 Husić, Sead. *Stvari*, *Dobra knjiga*, Sarajevo, 2017.

5 Milenković, Milica. *Knjiga o nama*, Strane.ba, 2018 <http://strane.ba/milica-milenkovic-knjiga-o-nama/>

Husićevoj poeziji dolazi do izražaja osobitno onda kad želi ukazati na prikrivenu prisutnost pojava koje opstaju kao dio svakodnevnice i u pjesničkom diskursu egzistiraju kao govor o prešućenom.

Sve knjige Seada Husića nagrađene su od strane Fondacije za izdavaštvo Sarajevo čime je ovaj talentovani mladi pjesnik dobio određeni vid institucionalne podrške koja je književnim stvaraocima izuzetno važna i poticajna. Dok pišem ovaj tekst Sead Husić se priprema za promociju svoje knjige na Međunarodnom sajmu knjige u Sarajevu, a iza njega je više iznenađujuće dobro posjećenih promocija. Čini se da poezija više nije elitističko zanimanje rezervisano samo za one koji uočavaju „bitne“ stvari i pojave, nego polahko, diskretno, u statusima na socijalnim mrežama, u napomenama, ulazi u naš svakodnevni život. Na taj način savremeni pisci i pjesnici kao da ispituju teren i biraju koja će građa proći kritički sud masovne publike. Međutim, to nije jedini način na koji se ostvaruje bliskost niti je jedini način na koji svakodnevnicima i umjetnost opstaju u korelaciji, onda kad ne vidimo šta nas okružuje i kad previdimo ono što je bitno umjetnost pronađe način da nam na to ukaže, pa tako i pjesništvo Seada Husića često dovodi u vezu male i velike priče, svakodnevne detalje i povjesne trenutke, i utapa ih u jedno.

U ovom broju Gračaničkog glasnika čitalačkoj javnosti prvi put predstavljamo šest do sada neobjavljenih pjesama iz kojih je vidljiv Husićev umjetnički i stvaralački senzibilitet. Pjesme u kojima se govori o prazninama i prešućenim mjestima svakodnevnice nose u sebi posebnu dozu nostalgije, potrebe za uspostavljanjem kontakta i veze sa drugima, onima koji su nekad bili tu i činili bilo grada. Husićevu nostalgiju ne možemo svrstati ni u jednu od podjela kojima se bavila Svetlana Bojčuk kada je u pokušaju da odredi nostalgiju prepoznala refleksivne i restaurativne nostalgije osjećaje. Naime, Husićeva nostalgija nosi emociju koja je teška i sveprisutna, ona

poput okna pritišće pojave koje su kako i sam pjesnik u pjesmi „Tragovi“ kaže sveprisutne: „I sada neko, možda, kroz /dućanska okna šuti /tragove /grada“ Taj neko, ko tek u poetskom glasu dobija svoju ulogu postaje jednako važan za egzistenciju zajednice kao i pekari, ti tvorci toplog hljeba kojeg jutrom raznose po kućama. Time se skreće pažnja na one koji su prešućeni u gunguli svakodnevnice koja će početi nakon što se smrviti prvi jutarnji hljeb, a sva oličenja povijesti, i dobra i loša ostatak će prešućena na isti način kao i banalnosti svakodnevnice o kojima se zbog podrazumijevajućeg statusa prisutnosti ne govori. U sličnoj atmosferi pisana je i pjesma „Sjećanje“ u kojoj se upućivanjem na željena ponašanja ukazuje na prisutnost nostalgije u svakodnevnicima. Svjedočanstvo o protoku vremena koje u svakom trenutku klizi od jedne tačke ka drugoj ukazuje na neminovnost prihvatanja i pomirenja sa ličnim borbama. Mladost koja klizi u susret starosti u Husićevim pjesmama progovara između redova, proviruje iz praznina kojima odjekuje glas „Trebalo bi /ne zabrinuta nego /mirna lica/ naviknuti se na život koji se runi:/na vjetar, /na gradove,/na ljubav...“ Pjesma „Papirni konji“ uspostavljanjem intertekstualne veze sa „Pričom o vezirovom slonu“ Ive Andrića ukazuje se na palanački mentalitet za koji je svojstveno ozbiljno razmatranje i polemisanje o velikim i malim događajima. „O kapitalizmu i razdvojenosti govori se“ navodi pjesnik u jednom stihu da bi nakon toga ukazao na otuđenost unutar te iste palanke navodeći da „Poneko u kafanu svrati!“ Sve se mijenja, ali palanački mentalitet ostaje isti i Husić to sjajno predočava povlačeći tanku nit između Travnika za vrijeme osmanske vladavine i današnjeg vremena.

Tri Husićeve pjesme objavljene u ovom izboru govore o ženi, o njenom statusu u privatnom i javnom životu. Način na koji se u pjesmi „Sinopsis za Veneciju“ progovara o poziciji žene u društvu otkriva višestoljetne dijahronijski upostavljene odnose koji se

društvenim konvencijama i pravilima lijepog ponašanja vješto prikrivaju u ime časti i morala. Dok venecijanski muževi ostaju na Trgu svetog Marka, mjestu zabave, okupljanja i karnevala žene „odlaze/plutajući kanalima u/svoja porodična/ iščekivanjem naseljena okna...“ Različitost razloga zbog kojih se iščekivanjem naseljavaju prostori doma i domesticiteta koji su u ovoj pjesmi na lijep način upoređeni sa oknom odlikovana je kulturnim i tradicionalnim naslijeđima po kojima se žene odgaja sa iščekivanjem vremena u kome će postati nositeljice porodičnih vrijednosti i zaštitnice morala u čije ime se odriču zadovoljstva. Pjesma „Andaluzijska“ posvećana je pjesnikinji Nadiji Rebrojni koja je radeći na istraživačkom radu na Univerzitetu u Granadi provela neko vrijeme u Španiji i napisala zbirku poezije pod nazivom „Flamenco utopija“ u kojoj se na jedan specifičan način govori ne samo o kulturi i kulturnim razlikama Španaca, Andaluzana nego i potrazi za smislom. Husićeva pjesma, također, propituje smisao i način na koji dolazi do flamenko utopije, odnosno, do mješanja u kome se kao u plesu razigrano prepliću uticaji Španije oslikani na naočalama pjesnikinje i obrnute percepcije duhovnog i materijalnog prostora koga je pjesnikinja osvajala „/Dok si ti – plešući – /osvajala prostor, / umotan andaluzijskim /vjetrom //pejzaž je, još uvijek, /mirisao tvojim pjesmama,“

U pjesmi „Čitajući Biseru Alikadić“ pjesnik se pita „Šta obične žene atenske u sobama /muškim rade?“ otvrajući pitanje pozicije žene ne samo u društvu nego i u prostoru doma. Zanimljivo je označavanje žena kao žena Atine, polisa čiji muškarci, ratnici odlaze u borbe, a u mislima ih kao mjesec što

obasjava put prate žene. Te žene atenske u muškim sobama traže strast koju traži i Biseru Alikadić u svojim djelima nastalim pod uticajem seksualne revolucije. Ova pjesma nosi u sebi izuzetno visok estetski potencijal, dobru ritmičku organizaciju, ali i spoznaju da rodna determiniranost ostaje jednaka bez obzira na vremenski kontekst u kome živimo.

SUMMARY

The poetry of Sead Husić: Speech about things unsaid

This article deals with a completely new phenomenon in this year's domestic poetry production. This time, the author drew our attention with his second collection of poems titled "Things". For this magazine edition, we have selected six unreleased poems from which the author's artistic and creative sensibility can be noticed. The songs contain a special dose of nostalgia, the need to establish contact and connect with others, those who used to be there and be the pulse of the city.

Keywords: Sead Husić, poetry, Bosnian-Herzegovinian literary voices, modernism

Literatura:

1. Husić, Sead. Na tragu modernizma, Klepsidra, Kreševo, 2015.
2. Husić, Sead. Čovjek koji piše priče, Lijepa riječ, Tuzla, 2017.
3. Husić, Sead. Stvari, Dobra knjiga, Sarajevo, 2017.
4. Ibrahimović, Nedžad. „O knjizi Na tragu modernizma“ u Na tragu modernizma, Klepsidra, Kreševo, 2015.
5. Milenković, Milica. Knjiga o nama, Strane.ba, 2018 <http://strane.ba/milica-milenkovic-knjiga-o-nama/>